

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Volkovou ve věci

žalobce: **V.H. L.**
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika
pobytem Zařízení pro zajištění cizinců Vyšní Lhoty,
Vyšní Lhoty č. p. 234, 739 51 Vyšní Lhoty
zastoupený advokátkou Mgr. Alicí Jeziorskou
sídlem Svornosti 86/2, 736 01 Havířov

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR – odbor azylové a migrační politiky**
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2023, č. j. OAM-1340/BA-BA07-HA13-2023, o udělení mezinárodní ochrany,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.
- IV. Odměna a náhrada hotových výdajů ustanovené zástupkyně žalobce Mgr. Alice Jeziorské, advokátky, **se určuje** částkou ve výši 4 114 Kč a bude jí vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 10. 2023, č. j. OAM-1340/BA-BA07-HA13-2023 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona číslo 325/1999 Sb., o azylu (dále též „zákon o azylu“).

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce požádal dne 3. 10. 2023 v České republice o mezinárodní ochranu.
3. Ze spisu je patrné, že žalobce podal žádost o mezinárodní ochranu v úzké časové návaznosti na rozhodnutí o správním vyhoštění ze dne 29. 9. 2023, č. j. KRPA-324878-14/ČJ-2023-000022-ZSV, a rozhodnutí o zajištění dle zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ze dne 29. 9. 2023, č. j. KRPA-324878-16/ČJ-2023-000022-ZSV.
4. Žalobce dne 10. 10. 2023 poskytl údaje k žádosti o mezinárodní ochranu. Uvedl, že Vietnam opustil v listopadu 2021, přičemž do České republiky vstoupil někdy v červenci 2022. Je ženatý a má tři děti, které žijí ve společné domácnosti s manželkou ve Vietnamu. Nemá žádné politické ani náboženské přesvědčení. Jeho zdravotní stav je dobrý. O mezinárodní ochranu žádá z důvodu finanční tísně a velkým dluhům ve Vietnamu. Chce zde legálně pracovat a zabezpečit tak rodinu ve své vlasti.
5. Z protokolu o pohovoru k žádosti o udělení mezinárodní ochrany ze dne 17. 10. 2023 krajský soud zjistil, že žalobce v listopadu 2021 opustil Vietnam. Vycestoval za prací na Ukrajinu, aby mohl vydělat peníze a zajistit si budoucnost. Od té doby ve Vietnamu nebyl. Při odjezdu z vlasti neměl žádné potíže, ani jiné problémy např. se státními orgány či bezpečnostními složkami neměl. Vypověděl, že v případě návratu do Vietnamu mu nehrozí mučení, trest smrti, nelidské či ponižující zacházení nebo jiné vážné nebezpečí. O mezinárodní ochranu žádá kvůli dluhu, aby tu mohl vydělat na dluhy a zajistit si finanční budoucnost. Chce zde legálně zůstat a pracovat.
6. Ve správním spise se nachází i opis z evidence rejstříku trestů žalobce bez záznamu.
7. Žalovaný následně založil do spisu podklad: Informace OAMP ze dne 14. 6. 2023 ve věci bezpečností a politické situace v zemi, vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv, stav k červnu 2023.
8. Žalovaný napadeným rozhodnutím zamítl žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu. Měl za to, že jediným důvodem pro podání žádosti o mezinárodní ochranu žalobce jsou ekonomické důvody. Jiné okolnosti, které osvědčily, že by byl žalobce ve vlasti pronásledován z důvodů předpokládaných v § 12 zákona o azylu nebo že by mu ve Vietnamu hrozila újma dle § 14a zákona o azylu, žalobce v žádosti ani později neuvedl. Žádost žalobce o mezinárodní ochranu proto žalovaný vyhodnotil jako zjevně nedůvodnou.

III. Obsah žaloby

9. Proti zamítavému rozhodnutí brojil žalobce včasnou žalobu, v níž navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

10. Žalobce uvedl, že se ocitl v obtížné životní situaci, což uvrhlo na hranici chudoby celou jeho rodinu. Tvrzené ekonomické důvody přesahují do jeho osobnostní sféry. Vietnam jako socialistická země má problémy s chudobou a žalobce není schopen ve své vlasti získat takovou práci, aby zajistil základní potřeby sobě a rodině. Od státu podporu nemůže očekávat. Po svém návratu do Vietnamu bude odkázán na život bez domova. Žalobce chce v České republice legálně pobývat a vydělávat si peníze pro obživu svou a své rodiny.
11. Žalobce je přesvědčen, že jsou naplněny důvody pro udělení tzv. doplňkové ochrany. Žalovaný se měl také důkladněji zabývat tím, zda nejsou dány důvody pro udělení humanitárního azylu.

IV. Vyjádření žalovaného

12. Žalovaný navrhl, aby krajský soud žalobu zamítl.
13. V písemném vyjádření odkázal na obsah spisu a napadeného rozhodnutí, jakož i souvztažnou judikaturu správních soudů s tím, že žalobu má za nedůvodnou.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Krajský soud v Ostravě přezkoumal napadené rozhodnutí (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“, ve spojení s § 32 odst. 9 zákona o azylu) a ve věci rozhodoval bez jednání, neboť pro to byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 odst. 1 s. ř. s.).
15. Žaloba **není** důvodná.
16. Předně je třeba ve shodě se žalovaným uvést, že žalobce netvrdil ve správním řízení žádný azylově relevantní důvod a z jeho výpovědi před správním orgánem je zřejmé, že žádost o azyl podal z důvodu výdělků, aby splatil své dluhy ve Vietnamu a finančně zabezpečil svoji rodinu. Též je nutno podotknout, že žalobce uplatnil žádost o mezinárodní ochranu v úzké časové návaznosti na rozhodnutí o svém správním zajištění a vyhoštění.
17. Mezinárodní ochrana je přitom specifickým institutem sloužícím k ochraně osob před porušováním jejich základních práv v zemi původu, a nikoliv k legalizaci pobytu. Skutečnost, že je žalobce ekonomickým migrantem rozhodně nelze obcházet žádostí o udělení mezinárodní ochrany. Ze všech okolností případu, zejména pak ze samotné výpovědi žalobce, je přitom jednoznačné, že skutečným důvodem podání žádosti není obava z pronásledování či vážné újmy v zemi původu.
18. Podle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o azylu se žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítne jako zjevně nedůvodná, jestliže žadatel o udělení mezinárodní ochrany neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a, a zároveň uvádí pouze ekonomické důvody.
19. Jak se podává z citovaného ustanovení, zákon o azylu umožňuje žalovanému zamítnout žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou mimo jiné tehdy, pokud žalobce uvádí pouze ekonomické důvody a současně neuvádí skutečnosti svědčící o tom, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a téhož zákona.
20. V přezkoumávané věci byly obě zákonem předpokládané podmínky naplněny. Žalobce jak v rámci údajů k podané žádosti, tak při pohovoru netvrdil žádné azylově relevantní důvody,

pro které by musel opustit svou zemi původu. Naopak uvedl, že z Vietnamu odjel za práci, vydělat si peníze a zajistit si budoucnost. V České republice žádá o azyl, aby splatil své dluhy. Jiné důvody netvrdil.

21. Rozhodovací praxe správních soudů je přitom již dlouhodobě ustálená v závěru, že ekonomické obtíže jistě mohou způsobovat žalobci reálné problémy v řadě oblastí života, nemohou však založit poskytnutí mezinárodní ochrany, a to ani podle § 12 a § 14a zákona o azylu (srov. např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2007 č. j. 5 Azs 15/2007-79, ze dne 27. 3. 2014, č. j. 10 Azs 40/2014-23, nebo ze dne 8. 9. 2020 č. j. 8 Azs 85/2020-27).
22. Napadené rozhodnutí s uvedenými judikturními závěry jednoznačně koresponduje a krajský soud neshledal důvod postupovat v této věci jinak, a to ani na základě poměrně obecně formulovaných žalobních námitek.
23. V této souvislosti krajský soud upozorňuje na skutečnost, že obecnost žalobních bodů nevede k jejich neprojednatelnosti, avšak předurčuje míru obecnosti soudního přezkumu (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005, č. j. 7 Afs 104/2004–54; ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008–78; či ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012–42). Žalobce netvrdí konkrétní dopad vznášených porušení do jeho veřejně subjektivních práv. Míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí a posoudí ho (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).
24. Krajský soud na vznášené žalobní body proto reaguje toliko tak, že v napadeném rozhodnutí či v postupu žalovaného předcházejícímu jeho vydání neshledal porušení základních zásad správního řízení vymezených v § 2 až § 8 správního řádu a žalovaný svůj závěr o zjevné nedůvodnosti žádosti odůvodnil s ohledem na skutkové okolnosti věci zcela dostatečně a přezkoumatelně. Žalovaný též pracoval s aktuálními informacemi o Vietnamu.
25. Pro úplnost krajský soud dodává, že ze správního spisu a z odůvodnění napadeného rozhodnutí vyplývá, že si žalovaný zajistil v posuzovaném případě informace OAMP ze dne 14. 6. 2023 (Vietnam – Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv), která zrcadlí stav v zemi původu žalobce k červnu 2023. Hodnocení bezpečnostní situace ve Vietnamu provedené žalovaným vyhovuje požadavkům uvedeným v rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 7. 2008, č. j. 5 Azs 55/2008–71, podle kterého „*informace o zemi původu musí být v maximální možné míře (1) relevantní, (2) důvěryhodné a vyvážené, (3) aktuální a ověřené z různých zdrojů, a (4) transparentní a dohledatelné.*“
26. Nelze dále odhlédnout od skutečnosti, že žalobce žádné doplnění dokazování nenavrhla a další skutečnosti ke své žádosti netvrdil.
27. Žalovaný své rozhodnutí patřičně individualizoval. Azylový příběh nabízený žalobcem žalovaný posoudil dostatečným způsobem a ve světle obsahu správního spisu. Za situace, kdy žalobce žádné azylově relevantní důvody netvrdil a ani z uvedených zpráv se nepodává, že by snad žalobci mělo hrozit pronásledování nebo vážná újma ve smyslu § 12 a § 14a zákona o azylu, považuje krajský soud odůvodnění napadeného rozhodnutí ve věci za dostačující.

28. Za uvedené situace lze podle krajského soudu uzavřít, že žalovaný správně shledal žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodnou.

VI. Závěr a náklady řízení

29. Krajský soud na základě shora uvedeného dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, proto žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
30. O náhradě nákladů řízení krajský soud rozhodl v souladu s § 60 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014–47).
31. Žalobci byla ustanovena k ochraně jeho práv podle § 35 odst. 10 s. ř. s. zástupkyně z řad advokátů Mgr. Alice Jeziorská, jejíž odměnu a hotové výdaje hradí stát. Soud zástupkyni žalobce přiznal odměnu za zastupování podle vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „advokátní tarif“) ve výši 3 100 Kč, dle obsahu spisového materiálu, a to za jeden úkon právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení) podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu. Dále soud přiznal zástupkyni žalobce paušální náhradu hotových výdajů na jeden úkon právní služby ve výši 300 Kč ve smyslu § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Odměna a náhrada hotových výdajů navýšena o DPH v zákonné výši celkem činí 4 114 Kč a bude zástupkyni žalobce vyplacena z rozpočtových prostředků krajského soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava 13. února 2024

Mgr. Jana Volková
samosoudkyně